

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

LETNO (ANO) XLV (39)

Štev. (No.) 25

BUENOS AIRES

3. julija 1986

Tisk - govorica družbe

Vsako prizadevanje spremila vprašanje o sredstvih, ki pomagajo k smotru. Skrb za vse, kar zagotavlja človekovo preživetje in večanje njegovih telesnih in duševnih zmožnosti, pa za sredstva obrambe, proizvodnje, premeščanja in sporočanja v družbi je pred določanjem neposrednih ciljev in je bitno spojena z načrtovanjem. Če se ne oskrbuje ustrezna sredstva, ni mogoč razvoj k smotru.

Tudi za našo družbo je temeljnega pomena, da se kdaj posebej pomudi ob vprašanju o poglavitnih instrumentalnih vrednotah, med katere šteje tisk.

Kar je ustna govorica v odnosih med poedinci, je v družbenih odnosih tisk in druga sredstva javnega sporočanja novic, vednosti, priporočil in izrazov ustvarjalnosti. Če bi tega v družbi ne bilo, se družbeno življenje ne bi moglo razvijati, ustavil bi se napredek in bi družba končno za zunanje učinke odmrla.

Tisk v tem širokem pomenu ni samo nujno sredstvo, ki omogča obstoj današnje civilizirane družbe, temveč ima tudi izredno silo. Kdor ima v rokah tisk, obvladuje javno mnenje in razpoloženje in vpliva na odločitev oblastnikov. Zato se tisku pridaja pomen velesile in celo četrte oblasti v državi, tam kjer je tisk svoboden pred utesnjevanjem tako glede na vsebino kot na izdanje, naklado in razdeljevanje. Čeprav je tiskovna svoboda pomemben del splošne državljanske svobode, gre njenou podarjanje kdaj predaleč. V vsakem primeru je očiten velikanski pomen tiska v družbi, zato se v naši dobi tako močno uporablja v politiki, gospodarstvu, znanosti, vzgoji, razvedrilu in dnevnom poročanju. Ni področja, ki ne bi bilo zajeto v tiskani besedi.

Kot je človekova govorica sredstvo za posredovanje resnic, poguma, tolazbe, svarila in dobrega nasvetu pa za izražanje plemenitih čustev ljubezni, občudovanja, vzajemnosti in hvaležnosti, tako jezik lahko

ALBANEK S KOSOVA JE NOVI PREDSEDNIK

Novi predsednik Jugoslavije je Albanec iz Kosova, Sinan Hasani, ki nasleduje Srba Vlajkovića iz Vojvodine. Novi predsednik centralne vlade v Beogradu pa je 57-letni Branko Mikulić, Bosanec hrvaškega porekla, ki je postal znan ob organiziranju olimpijskih iger v Sarajevo. Prevzel je vlado po Hrvatci Planinčevi, ki je ob koncu svojega vladanja dobila precej priznanj. Pri sestavi sodelavcev je novi predsednik imel dosti težav, ker je več priznanih osebnosti odklonile njegove ponudbe. Negativni odgovor je dobil tudi od Slovencev, ki so do nedavnega zasedali skoraj vsa važna mesta v gospodarskem ministrstvu. V vladi sta ostala le dva Slovenca — popredsednik Zemljarič ter industrijski minister Ocvirk. Ob prevzemanju vlade je Branko Mikulić zatrjeval, da bodo njegov kabinet sestavljali samo kvalificirani sodelavci, ki bodo morali biti povsem jugoslovansko nastrojeni.

Nova vlada bo imela resne gospodarske težave, ker ima Jugoslavija še vedno okrog 20 milijard dolarjev dolga in bodo samo letosne obresti znašale čez 4.5 milijard dolarjev. Inflacija menehno raste in se že bližuje 100 odstotkom. Zaradi novih deviznih predpisiv so nastale težave tudi z izvozom, pa tudi naraščajoča narodna zavednost posameznih narodov, ki živijo v Jugoslaviji, mi ravno porok za mirno vladanje. E-nako kot v centralni vladi bodo tudi v posameznih republikah prevzete oblast druge osebe, po večini mlajše moči, kar je inozemske kroge precej začudilo.

P. D-ova.

ko varja, vlija malodušje, draži, zapeljuje, zavaja ali razodeva sovraščvo, prezir, samoljubje in druge trdote srca. Tako je tudi tisk lahko posrednik visokih misli in čistih resnic in pobujevalec osebnih in družbenih plemenitih naravnih; lahko pa je zvodnik, ki prinaša miselno in nравno pohujšanje. Dober časnik razgrinja pogled v svet, razvozjava družbene zaplete, posreduje pobjude za zdrav napredek in budi razpoloženje za kar najbolj znosno družbeno sožitje, slab časopis pa omrežeje razgled le na nekatere svetovne področja in zatajuje druga, vzmnožuje težavne pojave in zatemnjuje vpogled v njihove vzroke in v možnosti za rešitev, vzbuja dvome in malodušje in neti družbenega nasprotstva. Knjiga lahko kvari nравi, lahko pa odpira nebesa lepotne in nравne skladnosti in popolnosti. Pisana beseda je končno sredstvo, po katerem se nam je zraven ustnega izročila ohranilo javno božje razodjetje in se nam v tiskani obliki posreduje do našega časa.

Slovenski zdenci smo smisel za tiskovno dejavnost prinesli s seboj in ga ohranjamo ob vseh težavah. Vsaka skupina in vsaka idejna akcija je vsaj kdaj uspešna, da se je v tiskani obliki predstavila javnosti, in se je včasih to ocenjevalo kot nesmotorno trošenje tvarnih sredstev in celo škodljivo trenoje med silnicami. Razen kakih prav redkih posameznih pojavov gre v resnici le za

zdravo družbeno pretakanje, ki dokazuje, da nismo togo monolitni, ampak da smo živo čuteč organizem, ki neprestano preiskuje svojo pot in smer.

Ali bomo znali ohraniti smisel za vzdrževanje tiskanih občil in izdajanje slovstvenih del? Gotovo ne, če izgubimo iz zavesti smoter, v katerega so ta sredstva naravnana. Če oglošimo za muziko slovenskega jezika, otopimo za nadaljnjo usodo današnjega določnega slovenstva, ki se gibuje in spreminja in bo nekoč priznavajoče sprejemalo tudi naš prispevek, in če nehamo vrednotiti vrhunske dobrine duha, tedaj nam tisk ne bo potreben.

Dokler pa bomo hoteli kot skupnost sebi, slovenski domovini in svetu pričati o svojem obstaju in njegovih temeljih, o svojih zamislih, težnjah in zahtevah za razvoj slovenstva, o svojem smislu za duhovno rast in ustvarjalnost in o teženju po vraščanju polnega, enakovrednega slovenstva v rast človeštva, do tedaj bomo vedeli, da so nam nujna sodobna sredstva javnega obveščanja, brez katerih bi običali in onemeli. Brez njih bi končno in najbolj usodno obstala božja beseda in božji nauk.

Naša nedelja dobrega tiska nas tedaj vse vabi, da se spet ovemo svoje skupinske poklicanosti k izdanju, začaganju, pisanju in podpiranju tiskane besede. Vsakega posebej pa kliče, naj te besede ne prezira, marveč naj jo spoštivo in hvaležno jemlje v roke in si po njej bogati um in srce.

B. F.

Trda roka je že padla

Dosedaj v Sloveniji nismo imeli političnih procesov, vsaj po Titovi smerti še ne. V drugih jugoslovenskih republikah jih pa je bilo precej in so vsa izvzvala svetovno zanimanje, ne ravno v prid jugoslovenskemu režimu. Spomnimo se na Ščilja, Šeksa, na Beograjske itd.

Sedaj je prišla na vrsto tudi Slovenija: Čuti se močna roka novega predsednika jugoslovenske vlade Mikulića. On namreč oziroma državni tožilec toži Tomaža Mastnaka, 32-letnega sodelavca revije Mladina (o kateri smo že precej pisali v našem časopisu) zaradi „sramotitve najvišjega predstavnika druge republike“.

Razprava se je pričela 13. junija, a je bila takoj preložena na 27. junij zaradi zadružnosti Mastnakovega zagonovnika.

Za kaj gre?

Popolnoma jasno je, da je to prisik od zgoraj na delno demokratizacijo mladih v Sloveniji. Ko so se doma pripravljali na volitve, oziroma bolje „volitive“ (kako to gre, smo tudi že opisali s prispevkom od doma), je Tomaž Mastnak pripravil

članek za Mladino, ki pa „ni mogel iziti“.

Istega je nato prebral na Radio Student. V njem govori o kandidaturi Mikulića za predsednika Izvršnega sveta in navaja svoje razlage proti izvolitvi, glede na njegovo delovanje kot predsednika Bosne in Hercegovine. Pozneje je članek bil objavljen v Razmerjih, glasilu študentov na Fakulteti za sociologijo, ter Katedri, glasilu mariborskih študentov, a je sodišče trajno zaplenilo tisto številko, kakor je bila že prej zaplenjena Mladina.

Slovensko filozofsko društvo se je potegnilo za svojega člena T. Mastnaka s protestom, da gre za obtožbo,

„ki je po svoji naravi povsem politična in sprožena na podlagi enega tistih členov, ki določajo delikt mišljenja!“

Kot piše Mladina 14. junija t. l. je razvidno, da je „jugoslovenski politični sistem naravnан tako, da dosti bolj dopušča izražanje unitarističnih, celo neostalinističnih aranžmajev, kot pa liberatorske in demokratično-socialistične zamisli.“

Ta tožba ravno kaže, kako se je

VEČER S TOLSTOJEM

Nikolaj Tolstoy, angleški zgodovinar, je letos aprila izdal knjigo *Minister in pokoj*, v katerem obravnava genocid Kozakov, Hrvatov, Srbov in Slovencev, ki so bili od angleške vojske v maju 1945 s prevaro in silo vrnjeni v roke Sovjetov in komunistične Jugoslavije. Skozi vso knjigo se vleče naša slovenska tragedija. Posebno poglavje v knjigi je posvečeno trem našim rojakom, ki so v Kočevju že bili vrženi v kraško jamo, pa so se potem načudezen način rešili. Opis je tako tragičen, globok, občuten, da spominja na slog ruskih klasičnikov.

Knjiga je zbudila silno pozornost v Angliji, ker nedvomno dokaže grozno krivdo angleških generalov in še posebej ministra Harolda Mac Millana. Vplivni Spectator je v Londonu zapisal, da se sedaj Anglija ne more več izogniti odgovornosti,

da pojasni, kako je moglo priti do vračanja, ki je kršilo vse mednarodne zakone ter človeške pravice in omadeževalo angleški značaj in tradicije.

Piscu so slovenska društva v Toronto: Slovenski svet, Tabor in Vestnik priredilo slavnostno večerje dne 17. junija t. l. Pisatelj se je v govoru in nastopu pokazal kot simpatičen, skromen, vendar povsem podkovan strokovnjak o tragiki leta 1945. Trdno upa, da bo ta strašna krivica popravljena, in upa tudi na osvobojenje Rusije in ostalih vzhodnoevropskih narodov. Višek večera je bil dosežen, ko so predstavili tri slovenske Lazarje ob glavnih mizih: M. Zajca, F. Dejaka in F. Kozino. Na tem lepem večeru je edino manjkala knjiga sama, ki je v Torontu že povsem pošla.

P. U.

8 obrazov jugokomunizma

Ta zanimiv in važni članek o aktualnem položaju v Jugoslaviji je objavil list THE ECONOMIST v Londonu 24. maja t. l. Iz njega objavljamo:

Tako kot večina njenih vzhodnoevropskih sosed, bo Jugoslavija imela letos svoj državni partijski kongres. Kakšnih 2000 delegatov in gostov se bo zbralo v beograjskem Savu centru od 25. do 28. junija, kar je obletnica izključitve Jugoslavije iz Stalinovega Kominforma 1. 1948. Toda to, da je Jugoslavija zunaj sovjetskega tabora, ni edina stvar, ki jo razločuje od njenih bivših tovarishev v Vzhodni Evropi.

Dokler beograjski kongres ne bo začel delo, bo zapleteni politični sistem dežele proizvedel nič manj kot 36 kongresov: po enega v šestih zveznih republikah in dveh avtonomnih pokrajih; kongres partizansko nadzorovanih organizacij mladih, sindikatov in vojnih veteranov (starih partizanov) v vsaki od osmih regionalnih enot in na državnih ravni in še konferenco partijske organizacije v jugoslovenski armadi. Kam sodi jugoslovenski komunizem nenehnih volitev med vzhodnoevropskim „realnim socializmom“ in zahodnoevropskimi evrokommunisti? Jugokomunizem je posebna mešanica. Ni več edine, monolitne jugoslovenske komunistične partije, ampak prej osem partij.

Toda resnična nestrinjanja med jugoslovenskimi komunisti zadevajo oblast in denar. Nekateri, posebej Srbi, hočejo krotiti lokalno avtonomijo, drugi pa ne. Prepričajo se tudi o tem, ali naj bodo devize razdeljene v centru potem, ko so plačani računi za vojsko, varnostne službe in obresti za tuge kredite, ali naj bi tistim, ki veliko zaslužijo, kot Slovenija in Hrvaška, omogočili zadržati večji del zaščitnika zase.

Partijski kongres naslednji mesec bo torej imel veliko dela. Aparatčki v Beogradu nič več ne zavodejo osemin regionalnih partijam, kaj je treba delati. Toda jugoslovenski komunisti še vedno vztrajajo pri osnovnem. Nočejo deliti oblast z nekomunisti. Demokratični centralizem, pravilo, ki omogoča višjim tovarišem, da ukazujejo nižjim, je še vedno živ in pri močeh ter deluje v vsaki od osmih regionalnih partij. Celo v Sloveniji, kjer je kulturni in verski pluralizem toleriran, je demokratični centralizem partiji pri roki: privilegij je vselej mogoč preklicati: „Liberализem“ je v Jugoslaviji tako kot demokratični centralizem postavljen z dekretem z vrha navzdol, ne pa zato gotovljen z dna navzgor.

D R A G A 8 6

XXI. študijski dnevi

Trst, 5., 6. in 7. septembra 1986
Park Finžgarjevega doma, Općine,
Narodna ulica 89

Petek, 5. septembra 1986

ob 17.00 Predstavitev predavateljev na letošnji Dragi.

ob 17.30 Predavanje: SLOVENSKA

CERKEV MED BOGOM IN CESARJEM.

(Kako je Cerkev na Slovenskem v zadnjih sto letih prilagojevala svoje nadčasno poslanstvo družbeno - političnim razmeram.)

Po diskusiji zakuska in družabnost.

Sobota, 6. septembra 1986

ob 16.00 Slovesna otvoritev.

nato Predavanje: MATIČNE DI-

LEME MED NARODNOST-

JO IN DRŽAVLJANSTVOM

(Intelektualci z mednarodnim obzorjem pretresa razne mogočnosti današnjega jugoslovenstva, od utopije do politične prakse.)

Po predavanju diskusija.

Nedelja, 7. septembra 1986

ob 10.30 Predavanje: BLAGODEJ-

NA ODVEČNOST KR-

ŠCANSTVA

(Ali ni vera odveč? In Bog, ali ni tudi On odveč? Kakšen je torej pomen krščanstva, če lahko svet ostaja brez njega?)

Po predavanju diskusija in kosilo.

ob 16.00 Predavanje: PO PLOVBI

ČEZ RDEČE VODE

(Pristanek na kakšnem bregu, po plovbi med Sciilo Vesti in Karibidi Lennina, saj je Marx napisal tu)

(Cilj, ki zahteva podla sredstva, ni dober cilj...)

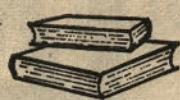
Po predavanju diskusija, sklep, družabnost.

Letošnji predavatelji so etično prizad marksist, sodobnosti odprt teolog, tvegan angažiran intelektual, kulturno ugledan Neslovenec.

Nedeljska služba božja bo ob 9. uri na prostem v parku.

Društvo slovenskih izobražencev

Vse tiste, ki se bodo v tem času mud

Dr. Tine Debeljak

(246)

MED KNJIGAMI IN REVIJAMI

SLOVENSKI SCENARIJ

V Hrvatski reviji, najodličnejši hrvaški publikaciji v združstvu, je izšel konec decembra 1985 (Hrv. revija, 35. letnik, zv. 4, str. 750) izvirov članek slovenskega publicista in politika, dr. Peta Urbanca, pod naslovom Slovenski scenarij. Vzbuđilo je mojo pozornost to, da je v hrvaški reviji izšel članek slovenskega publicista o sedanjih slovenskih zadevah. Tako sem se spomnil na svoječasni članek prof. Mirka Eterovića v prav isti reviji (decembra 1981). Hrvatska država včeraj, danes in jutri kjer omenja, da naj bi bodoča Hrvatska obsegala vse kraje, ki so bili kdaj v mejah zgodovinske Hrvaške. Tako naj bi bili začetki hrvaške državnosti že v ustoličevanju karantinskih vojvod (to tezo sta začela razvijati prof. Pejsika v Gradcu in Hauptmann, vseč profesor v Ljubljani, pozneje pa v Zagrebu do druge svetovne vojne). Mlajša generacija hrvaških znanstvenikov kot Eterović se naslanja na ta, sedaj že zdavnaj s strani ljubljanskih vsečiliških profesorjev, oviržena izvajanja. Na ta članek smo tudi Slovenci v združstvu ostro reagirali (tudi Svobodna Slovenija) in je tedanj urenik Hrvatske revije prof. Nikolić meni osebno odgovoril, da mu je članek žal in da bo skušal ob prvi priliki popraviti svojo nepazljivost. Smatram, da je tako članek dr. Urbanca uporabil za izpolnitve svoje oblike. V tem Slovenskem scenariju ugotavlja dr. Urbanc, da se slovenski politični položaj povsem

razlikuje od hrvaškega in srbskega v tem, da smo bili Slovenci vedno razdeljeni med več držav ter da se je slovensko politično življenje začelo po letu 1848 z namenom, da se slovenski narod administrativno zedini in se ohrani kot jezikovna in etnična enota. Ta idej Zedinjene Slovenije je zaradi pospešene germanizacije in romanizacije tedaj propagodel. S propadom Avstrije l. 1918 smo imeli zopet priložnost urediti ta cilj, pa smo pristopili v skupno državo SHS, pozneje Jugoslavijo, zaradi ogroženosti naših mej. Ob sedanjem položaju doma lahko sklepamo, da bo zopet prišlo do vprašanja narodnega etničnega zedinjenja, ko bodo poleg slovenskega vprašanja tudi še težavnejši problemi, t. j. poleg srbsko-hrvaškega še make-donsko-bolgarski in tudi svetovna pozornica. Ob eventualnih bodočih pogajanjih moramo Slovenci izhajati vedno s stališča neodvisne slovenske države. Na koncu članka predlaga dr. Urbanc, da se za tedaj kratkem času pogajaj ustanovi poseben mednarodni odbor zainteresiranih na principih nacionalnih, individualnih, neodvisnih in samoodločajočih arrodov, morda s središčem v Sarajevu.

Dr. Urbančev članek kljub zakasnitvi ob poštni stavki sovpada s članki dr. Smersuha v Svobodni Sloveniji, zato ga priobčujemo v slovenskem izvlečku in se zahvaljujemo dr. Nikoliću, da ga je sprejel v revijo.

SOVJETIZACIJA OGROŽA SLOVENSTVO

Na ozkih svetovnonazorskih postavkah zasnovan politični režim se v svojem odporu proti narodni spravi bojuje proti vsemu, kar ni v skladu z njegovim svetovnim nazorom. Na njem namreč temelji politična oblast. Sprava bi pomenila isto kot odstop od monopola politične oblasti.

Nesporno drži, da je bila država, ki je izšla iz revolucije, ukrojena po vzoru Sovjetske zvezze, revolucija pa izvedena po boljševiškem vzoru. Rezultat je bil država, zgrajena na temeljih leninizma kot njenega uradnega svetovnega nazora, z vodstvom komunistične partije kot edine dovojene politične stranke. Vse se lahko giblje samo v okvirih priznanega leninizma, pri čemer ima končno sodbo v sleherni stvari zveza komunistov. Prestopanje mej, ki jih do-

pušča uradni svetovni nazor, bi posmilo načenjanje ustroja, na katerem je zgrajena družbena stavba. Tu je jedro težave in vir vse naše krize. Še več, naše paralize.

Leninizem je kot vzorec za družbosedanjosti, in še celo prihodnosti, povsem neustrezen. Monopolizacija politične moći v enih rokah in demokracija se izključuje. Brez demokracije pa sodobne visoko zapletene družbe ni mogoče upravljati. To okolnost potrjujejo kot praktični primer vsi enopartijski režimi po svetu, brez izjeme. Vsi brez izjeme so namreč v težki krizi, in to ne samo gospodarski. Narodna sprava je možna v zvezi različnih strank, različnih pogledov in nazorov, ki pa jih vse druži sprejemanje demokracije in svobode posameznika kot temeljnih vrednot.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Čeprav se evangeljski izrek „po njih sadovih jih boste spoznali“ načina bolj na moralno plat človeškega delovanja, je tudi res, da se iz delovanja in nastopanja na političnem polju more razbrati kdo je tisti, ki deluje, in v kakšnem duševnem razpoloženju je delo storil. Tako osebe kot skupine, v tem primeru radikalna vlada, puščajo za sabo sled svojega delovanja, in politični opazovalci morajo mnogokrat delovati kot bistri stezosledci, ki so s bistrom pogledom stopinj, ali druge sledi, razbrali vse detajle človeka, ki jo je pustil. Tako vsaj smo lahko brali v Karlu Mayu. In čeprav argentinska politika ni del avanture na Dalnjem Zahodu, se ji včasih precej približa.

RIZ, DREVO IN ČLOVEK

Vzgojno področje je eden tistih bistvenih problemov, ki bi mu moral vsak narod posvečati največjo pozornost. Stari kitajski pregor pravi: če gledaš leto naprej, sej riž; če gledaš deset let naprej, posadi drevo; če gledaš sto let naprej, vzgajaj človeka. Te vizije bodočnosti pogrešamo v argentinski politiki ne le zadnji dve leti, marveč, vsa zadnja desetletja. Od tiste demagoške fraze, da so „jedini privilegirani otroci“, pa do sedanje nič manj demagoške politične manipulacije vsojoge, so vlade, druga za drugo, hodiče po zmotni poti.

Pridobitve revolucije so predmet spora ali nesoglasij: njihovo izvajanje gre izrazito v prid sovjetcizaciji oziroma boj jevizaciji. Tu pa se je dejansko začela narodna razdvojnost in tudi državljanska vojna. Stanje neposredno po vojni je pokazalo, da smo v sovjetcizaciji dejansko prišli. Najbolj znaten dokaz je vladene same partie, ukrajene po leninističnem vzorecu. Jedro spora, zaradi katerega je prišlo do državljanske vojne, je v bistvu ostalo nedotaknjeno do današnjega dne.

Sovjetizacija je tujek v našem narodnem telesu, pomeni pravno, ki ni nastala iz našega narodnega duha in naše kulture. Na njeni osnovi smo Slovenci dejansko ogroženi kot narod. Sovjetizacija onemogoča razmah našega narodnega duha in razvoj njegovih ustvarjalnih sil. Postaja trajna prvina narodnega razdora, ki nam onemogoča, da bi resnično zaživeli iz svojih lastnih korenin.

France Bučar: Narodna sprava kot prepovedana tema
Nova revija (Ljubljana) št. 41-42

Radikali v tem niso našli ključa pravih vrat. Zavedajo se, da je treba mnogo spremeniti, da so programi zastareli, da je sistem neuspešen, da je proračun premajhen, pa nihajo med dobrimi nameni in zapadajo v skušnjava ideoške prevzgoje pomešane z demagoškimi koncesijami.

V takih okolišinah so izvedli zamenjavo vzgojnega ministra, in ves postopek zamenjave je bil en sam dokaz, da ne vedo kaj hočejo. Da je minister Alconada Aramburu obojen na odhod, je bila znano že dolge mesece. Vsi so samo čakali, kdaj bo padla odločitev o koncu njegovega (ne)vladanja. Dejstvo je, da niso bili edini glede naslednika. Ko se je naslednik pokazal, in bil splošno priznan (De la Rua), je vladala pokazala drugo plat svojega obraza: strah. Ne predsednik, ne njegov najožji krog v stranki, si niso upali sklicati nadomestnih volitev za senatorsko mesto. Bili so se morda ne toliko poraza (v prestolnici imajo radikalni absolutno večino), kot zdržene opozicije in preveleikega pada lastnih glasov. Priljubljenost radikalne vlade je na enem izmed najnižjih mest v zadnjih časih.

Tako se je predsednik odločil za verjetno najmanj pripravnega od šestih kandidatov za ministrsko mesto. Advokat in časnikar Julio Rajneri nima vzgojne tradicije, ni preveč priljubljen v cerkvenih krogih (kaj malo navdušenja so pokazala vodstva verskih šolah), in je osporen v širokih krogih lastne radikalne stranke. Njegove vrednote? Je osebni prijatelj predsednika, in ta očividno hoče na tem mestu zvesteva, zanesljivega človeka.

Medtem pa bo šolske zadeve naprej vodil državni tajnik za vzgojo Francisco José Delich, bivši rektor Buenosaireske univerze, ki je nenadoma prejel zaslomo ministrov za vzgojo peronističnih provinc. Bil je morda edini radikalni funkcionar, ki je do peronistov znal pokazati malo razumevanja.

STAVKE IN DIALOG

„Nam manjka nekega Balbina. Om je znal dialogirati s peronisti,“ je ta teden izjavil v Córdobi tamoznji guverner Angeloz. Vendar ni le pomankanje dialoga z opozicijo, pomanjkljivost radikalne vlade. Razgovora ne znajo voditi niti z drugimi krogovi, sloji in skupinami argentinske družbe.

Najbolj glasno pa to prepričanje izražajo sindikati. Neverjetna je vrstitev stavk zadnje čase. Krono se-

veda nosi te dni kovinski sindikat, ki je pretekli petek priredil veliko manifestacijo v glavnem mestu. Tako stavke posameznih gremijev kot splošno delavsko nezadovoljstvo, je vladilo nagnilo, da je znova poklical vodstvo CGT na razgovor in na sledočno gospodarsko konferenco.

Cena za ta povratek je bila obljuba povišice plač državnim uslužbenecem. To je ena starih zahtev CGT, da državni uslužbenici ne bi bili izločeni iz morebitnih splošnih ali sektorialnih povišic, pa tudi eden starih negativnih odgovorov vlade, ki je povzročil že marsikatero splošno stavko.

Vlada hoče ta povratek k „okrogli mizi“ taktično razložiti v svoj prid, in seveda v prid ugleda plana Austral. Vladni možje trdijo, da prej ni bilo možno povišati plač, ker je bila situacija porazna (seveda, pozabili so povedati, da so to situacijo sami pripravili). Sedaj pa da se je nekoliko zboljšala, vsled česar je možno povišati plače celo državnim uslužbenecem. Vendar se o številkah še zelo malo govori, in bočnost je nejasna.

Dejstvo je, da se je CGT povrnila k pogajanju. Vendar sled tega pogajanja je v zadnji imstanci lahko celo padec ministra dela. Ko je znano Barriounevo ni radikal. Izhaja iz vrst peronističnega delavstva in zato nikdar ni bil preveč „gor“ vzet pri radikalih. Zadnja ofenziva proti njegovi osebi je bila izvedena s strani glavnega tajnika CGT Saúla Ubaldinija ob nastopu argentinskega delavstva na mednarodnem zasedanju v Ženevi. In ni tajnost, da v najvišjih radikalnih krogih nenehno kroži ideja o daru „Krstnikove glave“ delavskega ministra sindikalnemu kralju. To bi sovpadlo v splošen preustroj vlade, katerega izraz je bila tudi zamenjava vzgojnega ministra.

MED SVEČO IN KADILOM

V notranjosti države so te dni že pričele zborovanja za trdnost zakonske zvezne. Najbolj množično je bilo v provinci San Juan, kjer se je zbralo kakih 50.000 manifestantov. V Córdobi je bil odziv manjši (nad 20.000) a je preladovala mladinska udeležba. Tisoči in tisoči so se zbrali tudi v Salta, Santa Fe, Tucumanu, medtem ko so se organizirala zborovanja in maše po posameznih cerkvah in farah v Mar del Plata in Concordiji.

Buenos Aires in Rosario, obe največji mestni v državi, sta ostali za zadnje: to soboto, 5. julija. Zlasti okoli Buenosaireskega shoda, iz ločnih razlogov, teče huda politična polemika, bolj v „drugih vrstah“ kot pa na vrhovih. Kardinal Aramburu stalno poudarja verski značaj shoda, mu odreka vsakršen politični prizvok in celo svetuje naj ljudje ne nosijo nikakšnih napisov ali transparentov, ki ne bi imeli družinskega značaja. Po drugi strani škof iz Mercedesa msgr. Ognjenović meče strele na poslance, ki podpirajo razporoko in vzpodobjuje k aktivnemu odporu proti razporočnemu zakonu. Med enim in drugim se kopijo izjave solidarnosti različnih skupin, ki bodo tudi prišle na manifestacijo, in to od nacionalne levicarske FIP (Frente de Izquierda Popular — Abelardo Ramos), kot desničarskih 62 peronističnih sindikalnih organizacij.

Shod pripravlja pastoralna komisija Buenosaireske nadškofije, ki se glede prisotnosti vernikov opira zlasti na Katoliško akcijo. Propagandno kampanjo pa bistveno vodi organizacija „La Familia Argentina“, ki se je porodila v krogu škofije komisije za družino, katere predsednik je prav msgr. Ognjenović. Sodelovalo bodo tudi škofije iz San Miguel, San Martina, Avellanede, Lomas de Zamora in (v zadnjem trenutku) škofija iz San Justa. Škof Novak iz Quilmesa se je tisto umaknil, kot tudi msgr. Casaretto iz San Isidra; medtem ko je moronski msgr. Laguna nekoliko bolj glasno izrazil svoje nesoglasje, in povzročil novo polemiko v cerkvenih vrstah.

Med torkom in četrtkom 1. do 3. julija zaseda stalna komisija Argentinske škofovske konference. Gotovo bodo na sestanku debatirali tudi o teh „različnih pogledih“ cerkvene hierarhije na skupni problem. A ni verjetno, da bi se stvar tu razčistila. Ne spada v cerkveno teorijo, še manj v cerkveno praksu.

Slovenske razglednice

Po štirinajstih letih je Ljubljana spet doživila demonstracije — EGS se boji jugoslovanske okužbe — Solata ni več radioaktivna.

Od revolucionarnih šestdesetih let je ostal le še bled spomin. Zadnje opaznejše demonstracije so bile v Ljubljani 1972. leta, ko je 30 tisoč študentov korakalo po mestu in vplilo proti zatiralski avstrijski in italijanski politiki do slovenskega naroda v teh državah. Potem je prišlo obdobje 14-letnega miru. Po teh štirinajstih letih je prišel letoski aprila:

(Ja, vmes, lani, so študente bojkotirali plačevanje stanarin v študentovskih domovih, ni pa bilo več jih izgredov).

Letoski aprila, ko je v Cankarjevem domu zasedal partijski kongres, se je po glavnih ljubljanskih ulicah razvila povorka demonstrantov, ki so pred Cankarjev dom prinesli gesla: „proti kasarniškemu komunizmu“, „proti uničevanju rek“ in podobno.

10. maja pa so se zbrali študentje in mladina v starem delu Ljubljane ter demonstrirali proti uporabi atomskih energije. Nihče ni napovedoval povorko po mestu, a si se spontano razvile in policija ni uporabila sile.

Iz protestnega zborovanja so demonstranti poslali protestno izjavo slovenski, jugoslovanski in sovjetski vlad. Izjava je bila v glavnem na-

perjena proti politiki gradnje atomskih central.

Taka, značilna študentska izjava — peticija, polna čustvenih izbruhov...

Ob tej protestni izjavi in ob letosnjem maju v Ljubljani, maja pa je tudi v Ljubljani pomlad, pa tudi v Sloveniji in Jugoslaviji, ob vsem tem torej bi vendarle zapisali nekaj pomislil:

Kar zadeva gradnjo novih atomskih central v Jugoslaviji, smo lahko povsem pomirjeni. Niti žepne atomske elektrarne ne more danes zgraditi Jugoslavija!

In vendar ni šlo za krivdo Italije ali zasluge Zahodne Nemčije. EGS je pač dobro vedela, koliko se lahko zanesne na Nemce, (čeprav „z Vzhoda“) in koliko se je moč zamesti na Jugoslavijo.

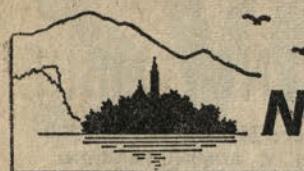
Gospodarska škoda je menda samo v desetih dneh prepovedi izvoza že dosegla 20 milijonov dolarjev. In kaj šebo bo!

Ampak v maju je pomlad...

Potem nas čaka „dolgo, vroče poletje“, ko bodo prihajali turisti, ampak ti niso pomembni, pomembni pa so njihovi dolarji, marke, funti... Jugoslavška vlada je zdaj obtožila države EGS, da hočejo s tem, da uvrščajo Jugoslavijo med radioaktivno onesnažene, uničiti jugoslovanski turizem! Jih že imamo! Za neuspeh turizma bo letos kriva EGS.

Medtem se veselo pripravljamo na kongres jugoslovanskih komunistov, Države EGS so zato menile, da je

ki bo konec junija v Beogradu. V Ljubljani so medtem imeli že drugo sejo centralnega komiteja, od slovenskega kongresa sem. Jože Smole, bodoči predsednik republike Socijalistične zveze, se je na tej seji zavzel tudi za varst

NOVICE IZ SLOVENIJE

LJUBLJANA — S turneje po ZR Nemčiji se je vrnilo Slovensko mladinsko gledališče, kjer je predstavilo na festivalu nemških dramskih besedil štiri uprizoritve: Misso v a-molu, Šeligo Ano, Kocbekov Strah in pogum in Williamsovega Razrednega sovražnika.

RAŠČICA PRI VELIKIH LAŠČAH — Novo streho je dobil Temkov mlín, kjer je bil doma Primož Trubar. Ob 400-letnici zbirajo Trubarjev dinar za kritje stroškov proslavljanja. Zbrali so doslej okoli 3 milijone dinarjev, kar še daleč ne zadostuje.

RADOMLJE — Varnostni pas posebne vrste je izumil orodjar iz okolice Ljubljane. V avto je vdelan tako, da je prijet na vrata, bubenček (nakaterga se navaja pas), pa med oba sprednja sedeža. Tako ni problemov z iskanjem obeh concev ali celo pozabovo. Pas je patentiran, ni pa še prodan kaki tovarni za avtomobile ali varnostne pasove.

LJUBLJANA — Srnjaki so na račun nesreče v černobilu živeli malo dalej. Ker so se bali, da bi meso vsebovalo škodljive snovi, so začetek lovne dobe prestavili od 16. maja na 10. junij. To pa velja le za domače lovec, saj tuji pridejo le po rogovje, ne po meso. Na leto odnesejo turistični lovci od 1.500 do 2.000 srnjakov.

SEŽANA — 60 let smrti Srečka Kovovela so proslavili v sežanski knjižnici, kjer so pripravili spominski večer. Prišli sta tudi pesnikov sestri. Na sporednu je bilo predavanje Janeza Vrečka o konstruktivizmu pri Kosovelu, so-delovali so še igralci ljubljanske Drame in sežanski šolarji.

MARIBOR, CELJE — Tekmovanje

MEDORGANIZACIJSKI SVET

2. redni seji Medorganizacijskega sveta, ki je bila v prostorih Slovenskega doma v San Martinu 22. maja, so prisostvovali zastopniki vseh Slovenskih domov iz okolice Buenos Airesa in zastopniki dušnega pastirstva.

Najprej je na povabilo predsednika Zedinjene Slovenije poročal predsednik Slovenskega doma v San Martinu o delu in načrtih Doma.

Nato je predsednik Zedinjene Slovenije prešel na dnevni red:

1. Razgovor o slovenskem zgodovinskem muzeju: Lojze Rezelj je ponovno poudarjal potrebo zbiranja predmetov, ki smo jih rabil v domobranstvu in v begunških taboriščih. Po kratki izmenavi mnenj se je ugotovilo, da bi bil najprimernejši kraj za muzej Slovenska hiša. Zedinjena Slovenija naj se obrne na njen odbor za določitev prostora. Zedinjena Slovenija naj tudi pripravi navodila za zbiranje omenjenih predmetov. Člane slovenske skupnosti pa naprošamo, naj ne odmetavajo starih predmetov, posebno pri zapuščinah, dokler ne vprašajo v Domu za to določenega člana, ali niso mogoče zanimivi za muzej.

2. Priprava prihodnjega Slovenskega dneva: Ker za tisti čas pričakujemo obisk iz domovine, je potrebno, da se pripravi proslava Slovenskega dneva za večje število obiskovalcev. Sklenilo se je, da je za to najbolj primerna Slovenska prijava. Vsi Domovi naj do prihodnje seje Medorganizacijskega sveta pripravijo ideje za sodelovanje.

3. Vključitev Mendoze in Bariločev v Medorganizacijski svet: Bil je sprejet sklep, da se povabita Društvo Slovencev v Mendozi in Slovensko planinsko društvo v Bariločah, naj se vključita v Medorganizacijski svet.

4. Obisk predstavnikov koroških Sovencov: Ker nameravata v mesecu avgustu obiskati Argentino dva predstavnika koroških Slovencev, naj se Domovi pogovore na sejah svojih odborov o sodelovanju pri programu obiska. Vsa organizacija pa je na skrbi Slovenske kulturne akcije.

5. Knjige za knjižnice Domov: Ker je v Zedinjeni Sloveniji na razpolago okoli 100 knjig za razdelitev, naj ZS dostavi Domovom seznam, po katerem bodo mogli izbrati, katere knjige žele.

slavistov in računalnikarjev so imeli na dveh šolah. V Mariboru so se pomorili zadnji razredi osnovnih šol (Tema: delo Pavla Zidarja) in srednješolci (slovenska literatura v Italiji). V Celju so tekmovali osnovnošolci iz vse Slovenije, ki so se že uveljavili v znanju z računalništvtvom.

SEVNICA — Računalniški center na Lisci ureja obrambo pred točo po Sloveniji. Zdaj je več kot milijon hektarov pod tem dežnikom in lani so jih 51. branili. Izstrelili so 4368 raket, od katerih pa je 76 odpovedalo. Kljub vsemu so bile nekatere napake, ki jih skušajo v zdajšnji sezoni popraviti.

NOVO MESTO — Novo obliko strega zdravila za angino pectoris so iznašli v tovarni zdravil Krka. Izdelali so tabletto — „bukaleta“ ji pravijo —, ki si jo bolnik vstavi pod ustnico nad podočnik in jo ima tam nekaj ur. Buakaleta, ki ima seveda nitroglicerin, ne moti bolnika ne pri govoru ne pri jedi.

UMRLI SO OD 24. do 27. maja 1986:

LJUBLJANA — Anton Zupan; Leopoldina Torelli; Duan Šabič; Alojz Volkar; Madja Domenig roj. Kavčič; Amalija Brezovar; Anica Plehan roj. Tarmar, 92; Jože Mamič; Cita Lovrenčič-Bole; Anton Jankovič; Marija Kranj; Marija Kahne; Stane Majcen; Marko Kogovsek; Jožica Bitenc roj. Kržanič, 92; Zora Krošelj; Valentijn Sever; Ančka Tibaut roj. Činkole.

RAZNI KRAJI — Martin Bovha doj. Gašek, Sela pri Podčetrtek; Maria Kocjančič, Žužemberk; Mirko Kokalj; Smartno pri Litiji; Stanislav Pogačar, Kamnik; Francka Mohorčič roj. Šmid, 80; Železniki; Franci Debeljak, Škofja Loka; Pavel Pero, Brezovica; Andrej Pirš, 75, Kamnik; Ludvik Mataj, Murska Sobota.

6. Reorganizacija Zedinjene Slovenije: Po prečitanju pripravljalnega osnutka za reorganizacijo je bilo sklenjeno, naj se isti obdela bolj podrobno in pripravi končni predlog. Domovi pa naj na svojih sejah razpravljajo o tem vprašanju in naj pismeno sporoče Zedinjeni Sloveniji svoje skele.

Pri slučajnostih je ga. Vorsičeva sporočila prošnjo predsednice Zveze slovenskih mater in žena ga. Dobovškova predstavnikom Domov, da bi propagirali obisk njihove prireditve 6. septembra in tudi vsakoletnih božičnic.

Pozdrav novemu delegatu

Slovenska verska skupnost v Argentini je po obvestilu, da je bil imenovan dr. Alojzij Starc za novega delegata slovenskih dušnih pastirjev, hotela tega tudi javno pozdraviti.

Zato so se v petek, 20. junija zvezčen zbrali verniki v slovenski cerkvi Marije Pomagaj, kjer je imel slavnostno daritev dr. A. Starc skupaj z drugimi slovenskimi dušnimi pastirji: Jožetom Škerbecem, Janezom Petkom CM, Francetom Cukatijem, Matkom Borštnarjem, Jožetom Guštinom, dr. Juretom Rodotom ter Ladislavom Lenčkom CM kot superiorjem slovenskih lazaristov v Argentini. Manjkalci so samo dušni pastirji iz notranosti države; univ. prof. France Bergant (trenutno v Mendozi), Jože Horn in France Novak ml. in Boris Koman.

Pred pridigo je župnik Jože Škerbec prebral dekrete postavitve ter pozdravil delegata v imenu vseh duhovnikov.

Po sveti maši se je nadaljevala slavnost. Vsi zbrani so bili povabljeni v veliko dvorano na zakusu. Sprejeli so dr. Starca s pesmijo Slovenija v svetu, nato pa je arh. Jure Vombergar kot napovedovalec del besedo lic. Miljanu Magistrum, predsedniku Slovenske katoliške akcije:

Slovenska verska skupnost hočati in daje naslovu delegata večji pomen in vsebino kot jo določa „motu proprio“. Za nas se v delegatu u-telesa volja naše skupnosti po sa-

SLOVENCI V ARGENTINI

BUENOS AIRES

ZVEZA SLOVENSKIH MATER IN ŽENA

Juninski sestanek je vedno namenjen spominu našim žrtvam vojne in revolucije, ki je prizadela na ta ali oni način vse družine, nekatere celo mučeniško; zato smo sklenile, da bo tudi spomin naše — družinski.

V četrtek, 5. junija ob 17. uri v Slovenski hiši na Ramón Falconu, smo posedle za mizo, na kateri so bile „črne bukve“, izdane še v Sloveniji, okrašene s slovensko zastavo in šopkom. Tudi med stranmi je bilo cvetje — simbolično bi jih najraje posule z njim vse, ki so že zapisani ali pa še bodo, ko bo do izšli vsi sezname pobitih po vojni. Prižgale smo svečko z Marijino podobo, saj so Njo klicali na pomoč; maršikom zadnja beseda na ustih...

Potem smo se oglašale, vsaka s svojimi spomini nanje, ki so padali: možje, žene, dekleta, fantje in tudi otroci... In nazadnje naša vojska — naši domobranci! Kdo se ne bi rad povrnil nazaj med te idealne fante, večinoma mlade, še zelo mlade. Iz katere kasarne se je še slišala molitev rožnega venca vsak večer. Še slutili niso, kaj jih je čakalo, saj „zaveznički“ vedo o njih poštenosti... Branili so domove in dali najlepše zgledje ljubezni do svoje in širše družine — naroda.

Nenapisane besede so tekle po domače, a z vsem spoštovanjem do oseb in dogodkov, ki so dali žalosten, a obenem junaški pečat slovenski zgodbom.

Asistent zveze dr. Jurij Rode je opravil molitve za rajne žrtve, ki še nima pravega groba, po tolikih letih.

Slovenski puščej pa je predsednica Pavlina Dobovškova dodala vencu pred spomenikom.

Zveza slovenskih mater in žena

BARILOCHE

OBČINI ZBOR SPD

Redni letni občni zbor SLOVENSKEGA PLANINSKEGA DRUŠVA se je vršil 14. t. m. v prostorih Planinskega stana. Predsednik Dinko Bertoncelj je poročal o delovanju v pretekli poslovni dobi, zaključeni 31. 3. 1986. Letos je društvo izpolnilo petintrideset let in je opravilo že šesti občni zbor po pravilniku za pravne osebe, saj je zdaj povsem zakonito upoštevano. Predsednik je našel pomembnejše planinske dosežke, omenil razne družabne pravitev ter poudaril, da se je po zadnjih popravilih in dopolnilih doseglo, da razpolaga Stan z vsemi potrebnimi dru-

števimi prostori. Blagajniško poročilo je podalo ugodno gospodarsko bilanco. Društvo razpolaga z nekaj gotovine in zato plačilo cestnega tlaka, ki ga je dovršila občina, ne bo predstavljalo večjega problema. Seveda bo potrebno napraviti tudi zadevni pločnik, kar se utegne uresničiti v novi poslovni dobi. Po 30-ih letih stoji slednji Planinski Stan v mestu in na cesti, ki utegne postati sčasoma važna prometna žila.

V posebni točki se je razpravljalo o letni članarini in se je sprejel sklep, da znaša letna članarina A 10 za člane, ki stanujejo v Bariločah, za nerezidenčne pa A 5.

V prihodnji poslovni dobi bo vodil SPD sledeči odbor: predsednik Dinko Bertoncelj, podpredsednik Jože Možina, tajnica Milena Razinger, namestnik tajnika Tonček Pavlovič, blagajnik Marjan Grohar, namestnik blagajnika Ciril Markež, odborniki: Marko Jerman, Nejko Razinger, Ignacij Glinšek, Boris Kambič, namestnik: Janez Rode. Nadzorni odbor: Peter Arnšek, Vojko Arko in Blaž Razinger.

SLOMŠKOV DOM

ZENSKI ODSEK

V okviru Slomškovega doma deluje že več let ženski odsek. Njegov glavni namen je pomoč v krajevni skupnosti pa obenem gojiti zdravo družabnost in rekreacijo. V tekočem letu vodi odsek Metka Tomazin s sodelavkami. V preteklih mesecih je odsek pripravil dva izleta. Prvi je bil v mesto San Nicolás, kjer so žene obiskale kraj, kjer se domnevno prikazuje Mati božja; vsekakor je to kraj molitve in množičnih romanj. Lep sončen dan in notranja ubranost sta ustvarila izredno dobro razpoloženje med številnimi udeleženkami izleta. Drugi izlet je pa bil v mesto Rodríguez, kjer so žene obiskale tovarno mlečnih izdelkov La Serenísima. Je to največji tovorni obrat v Argentini in najsodobnejše urejen, tako da je res užitek ogledati si ves proces izdelave mlečnih izdelkov in vseh vrst mleka. Vodstvo tovarne je ženam najprvo razkazalo tovarno, nato pa jih pogočilo s svojimi okusnimi izdelki. Zadovoljne so se izletnice poslovile od Serenísime in zavile še v bližnji Luján in obiskevale slovito božjo pot, kjer so se udeležile svete maše in zapele več Marijinih pesmi. Lepo vreme je dovolilo še lep izlet k reki Luján, nakar so se zadovoljne vrnile domov v Željo, da bi se taki družabni izleti še ponovili.

M. T.

di po zaslugu vaše vzvišene delegatne službe. Pred vami stoji svobodno ljudstvo, svobodni slovenki katoliški verniki, ki vas hočajo sprodati v vaši službi in vas priporočati Bogu.

Predsednik Zedinjene Slovenije Lojze Rezelj je pozdravil novega delegata:

V veliko čast si štejem, da vas nocoj kot predsednik Zedinjene Slovenije pozdravim v naši sredi v imenu vse organizirane slovenske skupnosti v Argentini.

Prišli smo, da ste sprejeli težko im odgovorno mesto. A ker vas poznamo kako ste že od vsega početka vašega duhovniškega poklica vedno bil zvest sodelavec sedaj že pokojnega msgr. Antona Oreharja, smo prepričani, da boste z božjo pomočjo nadaljevali delo vašega prednika. Naj Bog blagoslavlja vaše delo, za duhovno rast sovenstva v Argentini. Naključje je naneslo, da ste včeraj praznovali svoj 60. rojstni dan, danes uradno mastopate kot delegat in jutri boste praznovali svoj god. Za vse te tri dogodke v vašem življenju, vam v imenu vseh Slovenskih začetke in ustvarjanje; čez trideset let dušnega pastirstva med nami in vzajemnega dela z msgr. Oreharjem pa sta vas vcepila v naše zdomecko telo zacela in za vedno. Poznate naše ljudi, poznate njihovo miselnost, poznate vrednost naših rojakov. Poznate tudi materialni svet naše skupnosti, pa veste tudi, da so ga gradile duhovne vrline, brez katerih se bodo vse materialne zrušile in izginile. Ker postavljate vi in mi duhovni svet na najvišje mesto, visoko spoštuješemo mesto delegata, ki je prvi oskrbnik našega duhovnega sveta. Da ste dodali teži dneva novo težo se vam zahvaljujemo in vam čestitamo!

V imenu mladih je predsednica Slovenske dekliške organizacije Pavlinka Korošec tudi pozdravila novega delegata s kraškim govorom.

O imenovanju je pripravljalni odbor pozdravnega večera sporočil tudi našim skupnostim v notranjosti

Darovali so v tiskovni sklad Svobodne Slovenije

V tiskovni sklad Svobodne Slovenije so darovali: ga. Ema Kessler, Lomas del Mirador, A 6; Selan Tone, Lomas del Mirador, A 1; Podržaj Anton, Villa Ballester, A 19; Valentin Urbančič, San Justo, A 5; lic. Franci Markež, Olivos, A 25 za eno naročino ter B. in V. Remec, Buenos Aires, A 30 v spomin Dorianu Hellerju.

Vsem darovalcem iskrena hvala.
Uprrava Svobodne Slovenije

OBVESTILA

SOBOTA, 5. julija:

Manifestacija v obrambo družine ob 15. uri na Majskem trgu.

V Slomškovem domu ob 19. uri ponovitev igrice Janko in Metka.

MALI OGLASI

Arhitekti

arch. Jure Vombergar — Načrti za gradnje stanovanjskih hiš, industrijskih in trgovskih stavb. — Av. Gaona 2776 - 1706 Haedo T. E. 659-1413

arch. Marija Bavec — Belgrano 123 — 17. nad. "5" - R. Mejia - Tel. 654-2461; poned., sreda, petek od 16 do 19.

arch. Andrej J. Horvat — Načrti za gradnje stanovanjskih in trgovskih poslopij, predelave, opreme in dekoracije. Curupaytí 1525 - (1708) Morón - Tel. 628-7515.

Pogrebni zavod

Pogrebi - prevozi - poroke - rešilni avtomobili: Zavod "ORIENTE" SRL. Rep. O. del Uruguay 2651, San Justo. T. E. 651-2500.

SMEH — HUMOR — DOBRO VOLJO TI NUDI

KARAPAČAJSKI ODER

S veseloigro

DVA PARA SE ŽENITA

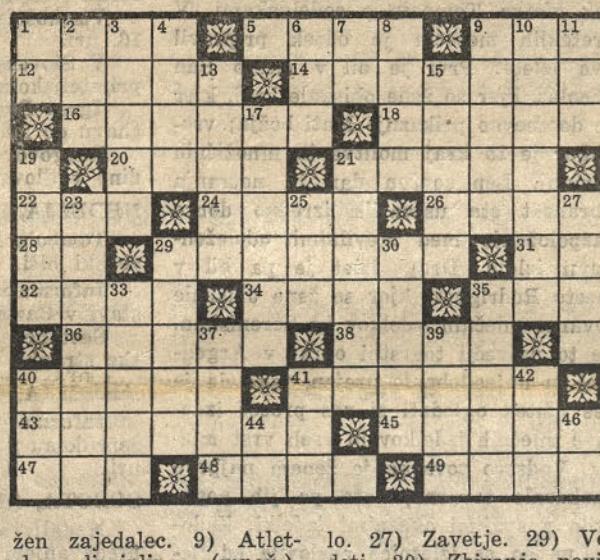
(Ali gonja za srečo)

SOBOTA 12. JULIJA OB 20. URI — SLOV. DOM CARAPACHAY

KRIŽANKA

Vedoravno: 1) Nekdaj zadnji letnik gimnazije doma. 5) Blíšč. 9) Obstojoša. 12) Hudič. 14) Zelo velik človek. 16) Izvežbanost. 18) Ovlaži. 20) Čebelji samec. 21) Pokvake. 22) Ni buden. 24) Potem. 26) Eden od sv. Treh kraljev. 28) Kazalni zamek. 29) Prav gotovo. 31) Predlog. 32) Tako budi! 34) Alkoholne pijače. 35) Razpni! Letni zapiski. 38) Desni pritok Morave. 40) Dragoceni kamni. 41) Neroen. 43) Kraj pri Murski Soboti. 45) Pripraven. 47) Muje dovoljenje. 48) Veliko slano jezero v srednjem Aziji. 49) Na mene.

Navpično: 1) Pripona, ki označuje posest. 2) Poljsko orodje. 3) Kubanski narodni junak. 4) Želatinasta podlaga za gojenje bakterij. 6) Abelova mati. 7) Povratno osebni zaimek. 8) Nadle-

žen zajedalec. 9) Atletska disciplina (množ.). 10) Ki je last pisane matere. 11) Osebni zaimek. 13) Pravoslavna sveta podoba. 15) Posedujemo. 17) Tkalcéva naprava (dvoj.). 19) Del obraza. 21) Visokonameriški Indijanec. 42) Mutast. 44) Znak za aragon. 46) Nikalnica.

Nudim pomoč. 25) Števi-

**SVOBODNA SLOVENIJA
TEBI**

**TI
SVOBODNI SLOVENIJI**

FRAN MILČINSKI

Prički brez gnezda

Tonček je klavrnopripomnil, da bi ga potem še bolj tepli. Pričel je mizikati, bližale so se mu solze in segel je v žep po robec. Pa začuti v žepu svetinjico, ki mu jo je bila dala Nanča. Svetinjico! Spomnil se je naukov vajenca Petra in prešinilo ga je zopet upanje. Stanko mu je dal konec vrvec — takega blaga je imel vedno kaj v žepih — in Tonček si je privzel svetinjico okoli života.

Ko sta si bila ogledala mejo, je povabil Kocmura Nančo v šopo: „Boš videla, kako se imamo.“

Nanča je rekla „jal“ in prijazno jo je pogrelo, ko ji je pustil Kocmura s spoštljivo kretno vstopiti pred seboj kakor kaki resnični gospodinci.

Ponudil ji je edini stol. „Na, usedi se! — Takole stanujemo. Slabo!“ Vzdihnil je. „Mlad človek je neumen. Če bi bil jaz vedel...“

Nanča je sedela, poslušala, se oziralna in je videla nizko ognjišče, preprosto napravljeno iz opeke — če ni ta opeka izkopana iz zgornjega roba zdru?

„Neumen sem bil,“ je reklo Kocmura in se dotaknil Nančine rame, „da sem vzel Roko. Tvoja sestra je, ali kar je res, je res!“

KULTURNO DRUŽABNA

PRIREDITEV

Z ŽREBANJEM

ZA TISKOVNI SKLAD

2. AVGUSTA

V SLOVENSKI HISI

vštric, ampak nekaj korakov za njo — sram ga je bilo njenega vpitja.

Nanča je bila bolj okorna v mislih. V hudih skrbeh za dragoceno vsebino svojega žepa ni bila od kraja niti pravilno tolmačila Kocmurgevega početja; s kričanjem združen napor pa je očvidno vplival ugodno na delovanje njenih možganov; čim dalj je kričala, tem bolj se ji je svital položaj in tako je bil Kocmura, ko se je Nanča s Tončkom približala Korenovemu domu, že delel naprek obilnih drugih psov tudi prav krepkih in značilnih imen iz domačega živalstva.

Tončka je oče Pirc našeškal po notah. Prvič zato, ker je šel zdoma brez dovoljenja, drugič, ker je prinesel domov strgane hlače, in tretjič zato, ker se ni med šeškanjem nič jokal. Zadnje je najbolj dražilo očeta; imel je fantov za prezirljivo kritiko očetovih vzgojnih prizadevanj, za upor zoper kaznovalno oblast.

Slednjič se je mati potegnila zanj, da je odnehala očetova roka. Dala je fantu, ki je tiho vase požiral solze, kave in kruha. Preden pa se je Tonček lotil jedi, si je moral olajšati raztrogoteno dušo in je zavezkal proti očetu: „Ali mislite, da me je kaj bolelo? Čisto nič, prav nič! Zato, ker sem imel navezanjo žagnano svetinjico! Vi pa imate smrtni greh, ker ste tolkli po svetinjici!“

Krčeviti jok, ki je stresal fanta, je dokazoval, da so ga vendarle bolele batine, pošteno bolele, in da je lagal, ko je reklo, da ga niso. Med jokom pa je

premišljal: „Nemara ni bila žagnana svetinjica...“

8. Gospod Jeraj deluje, gospa tudi in Jera tudi.

Dražestna gospa Jerajeva je bila zelo nasajena. Vzrok so bili Milanovi čevlj. Tako so bili strgani, da se jih niti mojster Pirc ne vič upal zakrpati, čeprav bi se bil dražestni gospo Jerajevi na ljubo rad potrudil do skrajnih mej svoje obrtne spremnosti. Pa če bi šlo le za strgane čevlje! Zaradi strganih čevljev se Jerajeva milostiva ne bi razburjala niti, če bi moral Milan hoditi bos, saj je boso hoditi celo zdravo, kakor pravijo.

Ali nezaslišano je bilo, da se je služkinja Jera, ta starost pokora, postavila za fanta in je milostivo gospo naravnost oštela! „če vas ni sram,“ je rekla, „je pa mene, da našemu Milančku gledata palca iz čevljev in eno peto je tudi že izgubil. Če mu jih gospa ne greste takoj kupit, mu jih grem pa jaz iz svojega.“

Taka pridržnost! In kar vikala je gospa, kar „vi“ in „vi“ brez vsakega drugega, namesto da bi spotljivo onikala milostivo! Zarobljenost! Pa gospa Jerajeva bi bila vse tiho potrpela, potrpela celo, če bi starata sitnica res izpolnila svojo izvajajočo grožnjo in kupila fantu čevlje — staremu poslu se mora pač marsikaj spregledati. Toda Jera ni pozvala: menj; izbila je loncu dno z zahtovo, naj ji pripravi gospa Jerajeva denar!

Zaslužek namreč, ki ga Jera — razen majhnih odplačil, kadar si je napravljala kako revno oblačilce — ni prejela

Trgovina

Delikatesa Franc Vester — Gana 119 — Capital - (1 kvadro severno od postaje Liniers).

Gospodarstvo

Lavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385, 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - T. E. 312-2127

Kreditna zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97, 1704 Ramos Mejía - T. E. 658-6574, 654-6438. Od pond. do petka od 15. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97, 1704 Ramos Mejía - T. E. 658-6574, 654-6438. Od pond. do petka od 15. do 19. ure.

Pod zaglavjem MALI OGLASI nudimo slovenskim podjetnikom, trgovcem, profesionalcem in drugim, da lahko dalj časa in poceni oglašujejo na našem listu.

Cena največ štirih vrstic A 2 za enkratno objavo, za ves mesec — 4 številke — A 6.

Slovensko gledališče Buenos Aires

LEOPOLD SUHODOLČAN

narobe stvari v mestu petpedi

Vesela in zabavna igra v treh dejanjih

Prireditve: sobota, 5. julija ob 17.30 in ob 20.30;

nedelja, 6. julija ob 17.

Začetek točno ob napovedani uri.

SLOVENSKA HIŠA

Ramón L. Falcón 4158

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOS STARE

REDACCION Y ADMINISTRACION:

RAMON L. FALCON 4158

1407 BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: 69-9503

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

dr. Tine Debeljak, Tone Mizerit,

dr. Katica Cukjati, Gregor Batagelj

FRANQUEO PAGADO

Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA

Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual N° 20.446

Narodna Svobodna Slovenije za l. 1985: Za Argentino A 30 pri posiljanju po pošti A 32; Združ. države in Kanada pri posiljanju z letalsko pošto 69 USA dol.; območje države Argentine 53 USA dol.; Evropa 65 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 70 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 45 USA dol.

TALLERES GRAFICOS "VILKO" S.R.L., ESTADOS UNIDOS 425, 1101 - BUENOS AIRES - T. E. 362-7215

SDO

S F Z

RAZGOVOR ŽIVIH PRIČ REVOLUCIJE Z MLADINO

Odgovarjajo: E. COF, N. JELOCNIK, lic. I. KOROSEC
in R. SMERSU

V mali dvorani SLOVENSKE HIŠE —

V soboto 12. julija ob 20. uri.

Prispevajte v tiskovni sklad!

V nedeljo, 13. julija v Slovenski hiši

TOMBOLA

„DUHOVNEGA ŽIVLJENJA“

● Ob 15. uri: Zahvalna sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj

● Ob 16. uri: Začetek tombole

1. tombola: ZDRUZENE ZVOČNE NAPRAVE
2. tombola: PRALNI STROJ
3. tombola: SUSILEC ZA PERILO

NESVIDENJE NA TOMBOLI!

Prišla je ura slovesa od naše ljube mame. Prav na praznik Marije Pomočnice, 24. maja, se je poslovila od tega sveta v svojem 95. letu in prestopila prag večnosti v svetobo nebeske rodstvi mama, stara mama.

Marija Kahne roj. Kralj

Tako mi sporoča moj brat duhovnik iz Ljubljane: „Pogreb naše mame je bil veličasten. Vodil ga je naš inšpektor. Slovo je izrekel duh. Alojzij Smo. Navzočih je bilo še osem mojih so-bratov duhovnikov. Mami so v slovo zapeli bogoslovci med drugimi njeno najljubšo pesem: K Tebi želim, moj Bog.

Pogreba so se udeležili tudi šolski ravnatelj, ves učiteljski zbor, sorodniki in številni prijatelji ter znanci.“

Moja iskrena zahvala vsem, ki so kakorkoli sodelovali ter spremili mojo pokojno mamo na njeni poti.

Zahvalo:

sinova: dr. Stanko, Davorin

hčerka: Vida

vnučki: Stanko, Metka in Rado

Buenos Aires, Ljubljana, Dedni dol.